هُوالعلیم

دورۂ علوم ومعارف اسلام
۲

امام شناسی

جلد دوّم

(تفسیر آیۂ اولی الأمر۔ وصایتِ امیرالمؤمنین علیہ السّلام)

تألیف

حضرت علاّمہ آیۃ اللہ حاج سیّد محمّد حسین حسینی طہرانی
قدّس اللہ نفسہ الزکیّۃ

هو العزیز

إمام شناسی

بحث های تفسیری فلسفی روائی تاریخی اجتماعی
در بارۀ امامت و ولایت بطور کلّی ؛ و در بارۀ امامت
و ولایت أمیرالمؤمنین علیّ بن أبیطالب و أئمّه معصومین سلام الله
علیهم اجمعین
بالخصوص
درسهای استدلالی علمی متّخذ از قرآن کریم و روایات
وارده از خاصّه و عامّه ؛ و ابحاث حلّی و نقدی
در پیرامون ولایت

لمؤلّفه الحقیر
سیّد محمّد حسین حسینی طهرانی
عفی عنه

هو العزیز

إمام‌شناسی

جلد دهم

شامل مجالس روز پانزدهم ماه مبارک رمضان تا آخر ماه سنهٔ یکهزار و سیصد و نود و دو هجریّهٔ قمریّه

تفسیر مفصّل آیهٔ: أَطِيعُوا اللَهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِى الْأَمْرِ مِنْكُمْ و بیان تقدّم و صحابیّت و تقدّم و اخوّت حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام

«مناقب» ابن مردویه از انس روایت می کند که قالَ: بَیْنا (بَیْنَما نسخهٔ مناقب) اَنَا عِنْدَ النَبیِّ (رَسُولِ اللهِ، مناقب)اِذ قالَ : اَلْآنَ یَدْخُلُ سَیِّدُ الْمُسْلِمینَ وَ اَمیرُ الْمُؤمِنینَ وَ خَیْرُ الْوَصِیِّینَ وَ اَوْلَی النّاسِ بِالْمُؤمِنینَ (بالنّاس، مناقب) اِذْ طَلَعَ عَلیُّ بْنُ اَبیطالِب، فَقامَ النَّبیُّ (فَقالَ رَسُولُ اللهِ: اللّهُمَّ والِ مَنْ والاهُ. وَ قالَ: فَجَلَسَ بَیْنَ یَدَیْ رَسُولِ اللهِ،مناقب) فَاَخَذَ یَمْسَحُ الْعَرَقَ عَنْ جَبْهَتِهِ وَ وَجْهِهِ وَیَمْسَحُ بِهِ وَجْهَ عَلیِّ بْن اَبیطالِب، وَیَمْسَحُ الْعَرَقَ عَنْ وَجْهِ عَلیٍّ وَیَمْسَحُ بِهِ وَجْهَهُ. فَقالَ لَهُ عَلیٌّ: یارَسُولَ اللهِ نَزَلَ فِیَّ شَیْءٌ؟ قالَ: اَما تَرْضی اَنْ تَکُونَ مِنِّی بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسیٰ اِلاّ اَنَّهُ لا نَبیَّ بَعْدی؟ اَنْتَ اَخی وَوَزیری وَ خَیْرُ مَنْ اُخَلِّفُهُ (اُخَلِّفُ، مناقب)بَعْدی تَقْضی دَیْنی وَ تُنْجِزُ مَوْعِدی وَ تُبَیِّنُ لَهُمْ مَا اخْتَلَفُوا فیهِ بَعْدی وَ تُعَلِّمُهُمْ مِنْ تَأویلِ الْقُرْآنِ ما لَمْ یَعْلَمُوا، وَ تُجاهِدُهُمْ عَلَی التَّأْویلِ کَما جاهَدْتَهُمْ عَلَی التَّنْزیل.

و نیز بحرانی در «غایة المرام» ص ۱۹ از ابن عبّاس از انس روایت کرده است.[1] قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ: یا اَنَسُ اسْکُبْ لِی وَضُوءاً اَوْماءاً، فَتَوَضّیٰ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقالَ: یا اَنَسُ مَنْ یَدْخُلُ عَلَیَّ الْیَوْمَ اَمیرُالْمُؤمِنینَ وَسَیِّدُ الْمُسْلِمینَ وَخاتَمُ الْوَصِیِّینَ وَ اِمامُ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ. فَجاءَ عَلیٌّ حَتّی ضَرَبَ الْبابَ فَقالَ : مَنْ هذا یا اَنَسُ فَقُلْتُ: هذا عَلیُّ بْنُ اَبیطالِب، قالَ: افْتَحْ لَهُ الْباب.

و در درس ۲۰ گوید[2]: وَ فِی الْمَناقِبِ عَنْ اَنَس قالَ : کُنْتُ خادِماً لِلنَّبیِّ ، فَبَیْنَما اَنَا یَوْماً اُوَضِّیهِ اِذْ قالَ : یَدْخُلُ رَجُلٌ وَهُوَ اَمیرُالْمُؤمِنینَ وَ سَیِّدُ الْوَصِیِّینَ وَ اَوْلَی النّاسِ بِالْمُؤمِنینَ وَ قائِدُ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ. قالَ: قُلْتُ: اللّهُمَّ اجْعَلْهُ رَجُلاً مِنَ الاَنْصارِ فَاِذا هُوَ عَلیُّ بْنُ اَبیطالب.

و نیز در همین صفحه گوید[3]: عَنْ اَنَس بْن مالِكٍ: قالَ: بَیْنَا النَّبیُّ صلی الله علیه و آله اِذْقالَ : یَطْلُعُ الآنَ، قُلْتُ :فِداكَ اَبی وَ اُمِّی مَنْ ذا ؟ قالَ : سَیِّدُ الْمُسْلِمینَ وَ اَمیرُالْمُؤمِنینَ وَخَیْرُ الْوَصِیِّینَ وَ اَوْلَی النّاسِ بِالنَّبِیِّینَ. قالَ: فَطَلَعَ عَلیٌّ، ثُمَّ قالَ لِعَلیٍّ: [اَما تَرْضی] اَنْ تَکُونَ مِنِّی بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسیٰ.

دیگر از اخباری که دلالت بر وصایت آنحضرت دارد خبر گفتگو خدا با

۱ـ حدیث بیست و چهارم.
۲ـ حدیث بیست ونهم.
۳ـ حدیث سی ودوّم.